31990D0256

KOMISIJOS SPRENDIMAS

1990 m. gegužės 10 d.

nustatantis grynaveislių avių ir ožkų produktyvumo kontrolės bei jų genetinės vertės nustatymo metodus

(90/256/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1989 m. gegužės 30 d. Tarybos direktyvą 89/361/EEB dėl grynaveislių avių ir ožkų [1], ypač į jos 4 straipsnio trečiąją įtrauką,

kadangi valstybėse narėse taikomi grynaveislių avių ir ožkų produktyvumo kontrolės ir jų genetinės vertės nustatymo metodai yra gana panašūs;

kadangi tam, kad būtų galima palyginti rezultatus, būtina dar labiau suvienodinti detalias šių metodų naudojimo taisykles;

kadangi šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Zootechnikos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Grynaveislių avių ir ožkų produktyvumo kontrolės bei jų veislinės vertės nustatymo metodai yra nurodyti priede.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1990 m. gegužės 10 d.

Komisijos vardu

Ray MAC SHARRY

Komisijos narys

[1] OL L 153, 1989 6 6, p. 30.

PRIEDAS

Grynaveislių avių ir ožkų genetinę vertę galima apskaičiuoti taikant vieną arba kelis iš toliau nurodytų metodų. Visi duomenys, gauti iš tyrimų rezultatų, turi būti prieinami kompetentingoms institucijoms. Galutiniai rezultatai taip pat turi būti prieinami.

I. **Produktyvumo tyrimas:**

1. *Produktyvumo tyrimas stotyje*:

   a) turi būti nurodytas už stotį atsakingos organizacijos arba institucijos pavadinimas ir už skaičiavimus bei rezultatų paskelbimą atsakingos kompetentingos institucijos pavadinimas;

   b) turi būti pateikta produktyvumo nustatymo metodika;

   c) turi būti aiškiai išdėstyti šie punktai:

      — priėmimo į stotį sąlygos ir visų pirma maksimalus jaunų veislinių gyvulių amžius ar svoris tyrimo pradžioje ir gyvulių skaičius,

      — tyrimo, atliekamo stotyje, trukmė arba galutinis svoris,

      — raciono tipas ir šėrimo sistema;

   d) nurodomi tikrinamieji požymiai (pvz., gyvasis svoris, pašarų sąnaudos, kūno sudėjimas, primilžis, pieno sudėtis, vilnos kokybė ar bet kurie kiti svarbūs duomenys);

   e) genetinės vertės nustatymo metodas turi būti moksliškai patvirtintas atsižvelgiant į nustatytus zootechnikos principus. Tiriamojo veislinio gyvulio genetinė vertė turi būti išreiškiama jo veisline verte arba palyginimu su to paties amžiaus gyvulio požymiais.

2. *Produktyvumo tyrimas ūkyje*

   Produktyvumo tyrimas gali būti atliekamas ūkyje, jei tyrimo pabaigoje pagal nustatytus zootechnikos principus bus galima apskaičiuoti genetinę vertę.

II. **Patelių pieno produktyvumo kontrolė ir genetinės vertės nustatymas**

1. Turi būti nurodytas už kontrolę atsakingos organizacijos arba institucijos pavadinimas ir už skaičiavimus bei rezultatų paskelbimą atsakingos kompetentingos institucijos pavadinimas.

2. Turi būti pateikta kontrolės ir vertės nustatymo metodika.

3. Nurodomi požymiai, nustatyti laikantis Tarptautinio pieninių gyvulių produktyvumo registravimo komiteto nustatytų standartų (pvz., pieno kiekis, pieno sudėtis arba bet kurie kiti svarbūs požymiai).

4. Pieno kiekiai, naudojami nustatant avių ir ožkų genetinę vertę, turi būti:

   — rinkti Tarptautinio pieninių gyvulių produktyvumo registravimo komiteto nustatytuose standartuose nurodytą laiką,

   — suderinti su visais svarbiais aplinkos įtakos faktoriais.

5. Veislinės vertės nustatymo metodas turi būti moksliškai patvirtintas atsižvelgiant į nustatytus zootechnikos principus. Tiriamojo veislinio gyvulio genetinė vertė turi būti išreiškiama jo veisline verte arba kiekvieno požymio palyginimu su to paties amžiaus gyvulio požymiais.

III. **Palikuonių ir (arba) giminaičių tyrimas**

1. Turi būti nurodytas už tyrimus atsakingos organizacijos arba institucijos pavadinimas ir už skaičiavimus bei rezultatų paskelbimą atsakingos kompetentingos institucijos pavadinimas.

2. Veislinio gyvulio genetinė vertė turi būti apskaičiuota įvertinus reikiamo skaičiaus jo palikuonių ir (arba) tolimesnių giminaičių savybes, susijusias su:

   a) mėsinėmis arba veislinėmis savybėmis:

      — turi būti pateiktas išsamus tyrimo metodikos aprašas arba pateikta nuoroda į jį,

      — palikuonys ir (arba) tolimesni giminaičiai negali būti tiriami atrankiniu būdu,

      — turi būti pripažinti trys palikuonių ir (arba) tolimesnių giminaičių tyrimo tipai:

i) centralizuotas palikuonių ir (arba) tolimesnių giminaičių tyrimas tyrimų stotyje;

ii) planinis palikuonių ir (arba) tolimesnių giminaičių tyrimas ūkyje. Palikuonys ir (arba) tolimesni giminaičiai turi būti išskirstyti po bandas taip, kad būtų galima tinkamai palyginti veislinius gyvulius;

iii) duomenys, surinkti apie paženklintų palikuonių ir (arba) tolimesnių giminaičių skerdenas;

b) pieningumu:

— turi būti pateikta nustatymo metodika,

— patelės negali būti tiriamos atrankiniu būdu,

— apskaičiuojant genetinę vertę atsižvelgiama į pieningumą ir pieno sudėtį.

3. Palikuonys ir (arba) tolimesni giminaičiai turi būti pasirenkami objektyviai. Vertinant veislinių gyvulių genetinę vertę, turi būti panaudoti visi reikalingi duomenys. Nustatant veislinę vertę, pritaikytais metodais turi būti atmesti bet kokie veiksniai, išskyrus genetinius polinkius.

4. Turi būti nurodyti tiriamieji požymiai (pvz., priesvoris, pašarų sąnaudos, skerdenų kokybė, pieno kiekis, pieno sudėtis, vilnos kokybė, reprodukcinės savybės, vaisingumas, dauginimasis, palikuonių ir (arba) tolimesnių giminaičių gyvybingumas arba bet kurie kiti svarbūs požymiai).

5. Genetinės vertės apskaičiavimo metodas turi būti moksliškai patvirtintas pagal nustatytus zootechnikos principus.